

Sygn. akt III Ca 1992/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędzia SO Krystyna Hadryś (spr.)

SR (del.) Roman Troll

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko A. U.

z udziałem interwenienta ubocznego (...) Spółki Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 1 października 2014 r., sygn. akt I C 71/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 15.460 zł (piętnaście tysięcy czterysta sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od 28 listopada 2011 roku oraz koszty procesu w kwocie 3563,90 zł (trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt groszy);

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. ustala opłatę ostateczną od powództwa o ustalenie na kwotę 200 zł (dwieście złotych) w całości uiszczoną przez powódkę;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1991 zł (tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach:

1. od powódki z zasądzanego roszczenia kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem niepobranej części opłaty od apelacji;

2. od pozwanej kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

SSR (del.) Roman Troll SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Krystyna Hadryś

UZASADNIENIE

Powódka A. K. domagała się zasądzenia od pozwanej A. U. kwoty 15.803,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.11.2011r. oraz kosztami procesu. Pismem z dnia 5.12.2013r. pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo o żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanej za wszelkie ujemne następstwa, jakie mogą się u niej ujawnić w przyszłości.

W uzasadnieniu powódka podniosła, iż pozwana prowadzi działalność gospodarczą L. B. (...) w R. przy ul. (...), w ramach której wykonuje zabiegi z zakresu kosmetyki estetycznej i fotodepilacji. Podała, że wykonano u niej usługę fotodepilacji (...) polegającą na usunięciu owłosienia pachwin i okolic bikini. Powódka wskazała, że pierwszy zabieg przeprowadzono u niej dnia 17.05.2011r., a drugi zabieg dnia 19.05.2011r. Dnia 19.05.2011r. na skutek błędu przy wykonywaniu zabiegu doszło do oparzenia II stopnia okolicy pachwinowej prawej oraz nieco słabsze pachwiny lewej. Powódka wskazała, że leczenie trwało do połowy 2012r. Podała, że poniosła koszty leczenia w kwocie 1.037,48 zł Powódka podała, że przez dłuższy czas miała ograniczoną zdolność poruszania się. Nie mogła chodzić, prowadzić samochodu i chodziła bez bielizny. Wskazała, że były problemy ze współżyciem fizycznym z partnerem. Powódka wskazała, że domaga się zadośćuczynienia w kwocie 15.000 zł oraz kosztów leczenia w kwocie 1.037,48 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana zaprzeczyła, jakoby w czasie zabiegu doszło do błędu w jego wykonaniu, czego bezpośrednim skutkiem miałyby być wystąpienie u powódki oparzenia II stopnia obu pachwin. Pozwana podniosła, że roszczenie jest wygórowane. Pozwana podniosła, że powódka otrzymała od ubezpieczyciela zadośćuczynienie w kwocie 2.000 zł i odszkodowanie w kwocie 233,92 zł.

(...) S.A. w W. zgłosił interwencję uboczną po stronie pozwanej.

Sąd Rejonowy w Raciborzu zaskarżonym wyrokiem oddalił powództwo, zasądził od powódki A. K. na rzecz pozwanej A. U. kwotę 3.417 zł czterysta tytułem zwrotu kosztów procesu.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że pozwana prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą L. B. (...) w R. przy ul. (...), w ramach której wykonuje m.in. zabiegi z zakresu kosmetyki estetycznej i fotodepilacji W maju 2011r. jako kosmolog pracowała u pozwanej A. S. (1). A. S. (1) skończyła studia na kierunku kosmetologia na Uniwersytecie Medycznym w K.. Przeszła ona również szkolenie z zakresu zabiegów (...). Dnia 19 maja 2011r. wykonywała ona u powódki zabieg (...) tj. zabieg usunięcia nadmiernego owłosienia z okolic bikini i pach. A. S. (1) do zabiegu powódki wybrała w urządzeniu (...) fototyp II i energię 50 J, a na bikini 40J. Urządzenie (...) jest lampą ksenonową. Kilka dni wcześniej dnia 17.05.2011r. była wykonywana próba (...) u powódki w okolicy pachy i po tej próbie nie było ani rumienia ani zaczerwienienia. Przed zabiegiem powódka wypełniła kartę pacjenta. A. S. (1) przed zabiegiem zapytała powódkę dodatkowo czy nie zażywała leków, czy nie piła alkoholu i czy się nie opalała, co jest przeciwwskazaniem do zabiegu depilacji metodą (...). A. S. (1) nałożyła żel na depilowaną powierzchnię i oddała strzał urządzeniem do (...). Po prawej stronie bikini powódki wymieniona zauważyła intensywny rumień. Przy depilowaniu (...) zwykle występuje rumień, ale nie tak intensywny. Wtedy A. S. (1) posmarowała to miejsce P.. A. S. (1) odnotowała ten fakt na karcie pacjenta. Wymieniona wykonała dalszą część zabiegu. Powódka zapłaciła za zabieg i wyszła.

Ponadto Sąd Rejonowy ustalił, że nazajutrz po zabiegu powódka znowu przyszła do gabinetu kosmetycznego powódki pokazać A. S. (1) zmianę po prawej stronie bikini. A. S. (1) zauważyła silne zaczerwienienie. Nie widziała ona strupków ani pęcherzy. A. S. (1) dała powódce żel łagodzący. A. S. (1) skonsultowała się ze swoją szefową, czyli pozwaną. Pozwana oddała powódce pieniądze za zabieg w kwocie 150 zł i powiedziała jej, że może skontaktować się z ubezpieczycielem. Powódka leczyła się u dermatologa. U powódki w wyniku depilacji prawej pachwiny metodą (...) w gabinecie kosmetycznym pozwanej stwierdzono oparzenie II stopnia, co skutkuje 10% trwałym uszczerbkiem na

zdrowiu. U powódki występują przebarwienia i blizny zanikowe. W obszarze poczucia własnej wartości powódki nie występują zaburzenia. Aspektem samooceny wyrażanym częściowym brakiem samoakceptacji jest obszar obniżonej atrakcyjności fizycznej powódki pozostającej w związku z oszpeceniem części ciała.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazał, iż powództwo podlegało oddaleniu. Wskazał, że powódka nie wykazała przesłanek odpowiedzialności deliktowej na podstawie art. 430 kc. Bezsporne jest, że powódka doznała oparzenia II stopnia prawej pachwiny w wyniku depilacji metodą (...) wykonanej dnia 19.05.2011r. przez A. S. (1)- podwładną pozwaną w jej (...). Jednakże powódka nie wykazała, że to oparzenie było spowodowane błędem A. S. (1) popełnionym przy wykonywaniu zabiegu powierzonego jej przez pozwaną, a zatem nie udowodniła, że kosmetolog wykonująca zabieg jako podwładna pozwaną ponosi winę za szkodę doznaną przez powódkę. Powódka nie wykazała się wystarczającą inicjatywą dowodową w tym zakresie. Nie wiadomo co było przyczyną wystąpienia oparzenia II stopnia prawej pachwiny powódki po wykonanym zabiegu depilacji (...), czy przyczyny leżały po stronie powódki (zażycie leków, użycie alkoholu, opalanie przed zabiegiem itp.) czy była to siła wyższa (przyczyny tkwiące w organizmie powódki), czy też oparzenie było spowodowane błędem A. S. (1). Okoliczność czy A. S. (1) prawidłowo użyła lampy (...) powinna być ustalona za pomocą dowodu z opinii biegłego ds. kosmetyki lub kosmologii, a takiej inicjatywy dowodowej powódka nie wykazała, a skoro powódka nie wykazała, że podwładna pozwaną- A. S. (1) niewłaściwie wykonała zabieg depilacji prawej pachwiny, to jej żądanie zadośćuczynienia i odszkodowania od pozwaną jest bezpodstawne. Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy oddalił powództwo, a w przedmiocie zwrotu kosztów procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania a to art. 233 k.p.c. poprzez pominięcie faktu, iż zarówno pozwana i interwenient uboczny uznali swoją odpowiedzialność za skutki wadliwie wykonanego zabiegu oraz pominięcie dowodu przesłuchania powódka w charakterze strony bez żadnej przyczyny, bo nieusprawiedliwienie nieobecności na pierwszym terminie rozprawy nie może być takim powodem. Wniosła o zmianę wyroku i zasądzenie od pozwaną na rzecz powódki w kwoty 15.803, 56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.11.2011r., a ponadto ustalenie odpowiedzialności pozwaną za wszelkie ujemne następstwa jakie mogą ujawnić się u powódki w przyszłości, będące skutkiem zdarzenia objętego pozwem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powódki zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Wprawdzie większość ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd pierwszej instancji jest prawidłowa i zasługuje na aprobatę, jednak Sąd Okręgowy dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zarówno przed I jak i II instancją, dokonał odmiennej jego oceny od dokonanej przez Sąd Rejonowy w postępowaniu pierwszo instancyjnym, uznając, że zachodzą przesłanki z art. 415 k.c. dla oceny postępowania strony pozwaną w stosunku do powódki w zakresie dokonywanych czynności kosmetycznych przy użyciu urządzeń, którymi dysponowała pozwana.

Sąd II instancji uznał, że odpowiedzialność pozwaną wynika jednoznacznie z zeznań świadka A. S. (1), nie kwestionowanych zeznań samej powódki będącej uczestnikiem tego zabiegu, a przede wszystkim z okoliczności, które pozostawały poza sporem, a które eksponowane były przez świadka A. S. (1), a mianowicie fakt nieprawidłowo dokonanej próby na nieowłosionej części ciała powódki, jak i okoliczność, iż dokonując tej depilacji laserowej strona pozwana - poprzez osobę zatrudnioną przez nią i wyznaczoną do dokonania zabiegu, a to świadka A. S. (2)- depilowała prawą część pachwiny powódki przy użyciu wyższych wskaźników techniki laserowej, niż w przypadku dokonywania depilacji jej lewej strony. Zastosowanie po prawej stronie pachwiny wyższych wskaźników przy użyciu sprzętu laserowego spowodowało skutki opisane i wykazane przez powódkę. W ocenie Sądu Odwoławczego, okoliczności te dają podstawę do uznania, że postępowania zarówno strony pozwaną, jak i jej pracownika noszą znamiona rażącego niedbalstwa, co spełnia przesłanki odpowiedzialności pozwaną w rozumieniu art. 415 k.c.

Pozwana nie wykazała w żadnym zakresie – zgodnie z wymogami art. 6 k.c. i 232 k.p.c. – by powódka spowodowała bądź przyczyniła się do zdarzenia zakwalifikowanego jako czyn niedozwolony określony art. 415 k.p.c. Nie wykazano,

by powódka w sposób niezgodny z pouczeniem co do stanu zdrowia i przygotowania do zabiegu, stawiała się u pozwanej w dniu wykonywania zabiegu.

Skoro więc okoliczności sprawy wykazują pełną odpowiedzialność strony pozwanej, należało ocenić żądanie powódki w oparciu o materiał dowodowy zebrany w toku postępowania przed Sądem pierwszej i drugiej instancji. Sąd Odwoławczy uznał, że wskazane przez biegłego 10 % trwałego uszkodzenia ciała powódki, które nie było kwestionowane przez stronę przeciwną, przy uwzględnieniu wypłaconej już przez interwenienta ubocznego kwoty 2000 zł, uzasadnia żądanie powódki zasądzenia dalszej kwoty 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia. W ocenie Sądu drugiej instancji, okoliczności sprawy, zakres i miejsce dokonania uszkodzeń ciała powódki, zwłaszcza u osoby młodej, jaką niewątpliwie jest 33 letnia powódka, mające negatywne skutki zarówno dla sytuacji osobistej jak i życiowej powódki, uzasadniają uznanie, iż zasądzona kwota stanowi odpowiednią kwotę w rozumieniu art. 445 k.c. Wobec czego Sąd Odwoławczy uznał kwotę 15.000 zł, (poza wypłaconą już kwotą 2.000 zł), za adekwatną do szkody jaka wystąpiła na zdrowiu fizycznym i psychicznym powódki, co wynikało jednoznacznie z ustaleń poczynionych przez biegłego sądowego. A opinia biegłego nie była w żadnym zakresie kwestionowana przez strony procesu.

Odnosząc się kolejno do kosztów leczenia powódki mieszczących się w zakresie art. 444 k.c. należało wskazać, że strona powodowa w niepełnym zakresie podołała ciężarom procesowym określonym w art. 232 k.p.c. i art. 6 k.p.c. Sąd Odwoławczy uznał za zasadne wskazać, iż stosownie do art. 6 k.c. powódka jako strona inicjująca postępowanie sądowe, występująca z żądaniem opartym na twierdzeniu poniesienia określonych kosztów leczenia zobligowana była do udowodnienia faktu, z którego wywodzi takie skutki prawne. Wynika to wprost z treści tego przepisu i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych, gdy odniesie się zasady prawa materialnego do procesowego uregulowania w art. 232 k.p.c.

Z dokumentacji przedłożonej przez powódkę – a nie kwestionowanej przez stronę przeciwną - wynika, że koszty te obejmowały kwotę 693,92 zł. Biorąc zatem pod uwagę zakres wypłaconej już powódce kwoty, jak i przedłożone przez powódkę faktury i rachunki, Sąd Odwoławczy uznał, iż po rozliczeniu kwot wynikających z przedłożonych dokumentów, do wypłacenia powódce pozostaje kwota 460 zł, stanowiąca wykazany zakres szkód objętych leczeniem.

Natomiast jeśli chodzi o ustalenie odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki zdarzenia mogące powstać w przyszłości, wskazać należało, że Sąd I instancji nie dokonał w tym zakresie stosownych ustaleń i dlatego też Sąd Odwoławczy przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe poprzez przesłuchania powódki i przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego. Sąd uznał, że zarówno z przesłuchania powódki jak i z opinii, których treści strony nie kwestionowały, nie wynikają przesłanki z art. 189 k.c., dające podstawę do ustalenia odpowiedzialności na przyszłość, albowiem zarówno naprowadzone zeznaniami powódki jej samopoczucie - znajdujące potwierdzenie w opinii biegłego - jak i sama opinia, nie wskazują na to, aby negatywne skutki zdarzenia mogły w przyszłości nastąpić w stopniu uprawdopodobnionym, uzasadniającym zasadność żądania powódki opartego na przesłankach art. 189 k.p.c.

W rezultacie Sąd Okręgowy uznał, iż wyrok Sądu Rejonowego w dotychczasowej postaci nie mógł się ostać, a stan sprawy dawał podstawy do wydania orzeczenia reformatoryjnego.

Dlatego też apelacja powódki musiała zostać uznana za częściowo zasadną w świetle powyższych ustaleń i w oparciu o prawidłowo przywołane przez Sąd pierwszej instancji normy prawa materialnego.

Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 15.460 zł. z ustawowymi odsetkami od 28 listopada 2011r. oraz koszty procesu w kwocie 3.563,90 zł, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. W konsekwencji zmianie uległo również orzeczenie o kosztach postępowania przez Sądem pierwszej instancji, poprzez ustalenie opłaty ostatecznej od powództwa na kwotę 200 zł.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok we wskazanym zakresie, a na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację powódki w pozostałym zakresie

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na mocy art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108§ 1 k.p.c. w zw. z § 6 ust. 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zasądzając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1991 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego. Na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach od powódki z zasądzzonego roszczenia kwotę 200 zł tytułem niepobranej części opłaty od apelacji, a od pozwanej kwotę 70 zł tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

SSR(del.) Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Krystyna Hadryś